

Andrina Mračnikar

Pozdravne besede na kickoff-prireditvi DelavniceMUZEJ in odprtju razstave »Žensko ime odpora« v Celovcu, 25. marca 2023.

Veseli me, da sem bila povabljena na današnje odprtje razstave, in v čast mi je, da lahko kot »special guest« spregovorim ob Helgi Emperger in Romani Verdel.

V svojih dokumentarnih filmih se med drugim tudi zaradi lastne družinske zgodovine že več kot dvajset let ukvarjam s protifašističnim odporom na Koroškem, ki je bil znotraj mej t. i. tretjega rajha najučinkovitejši in je tako pomembno prispeval k osvoboditvi izpod nacionalsocializma. V Avstriji in še posebej na Koroškem pa ga niso nikoli ustrezno cenili, prej nasprotno. Kmalu po koncu vojne so partizane in partizanke zapirali, jih izpostavljali sovražnosti in tudi nasilju.

Že nekaj časa pripravljam celovečerni film o mladi koroški Slovenki, ki je šla v partizane, in o njeni družini. Če mi ga bo uspelo financirati in posneti, bo to prvi avstrijski partizanski film. Že to dejstvo samo veliko pove o tej deželi in priča o tem, kako so po letu 1945 prikrivali ali omalovaževali odpor koroških partizanov in partizank.

V govoru, ki sem ga imela julija 2022 na Domskem trgu v Celovcu, in pozneje tudi v intervjuju za Kleine Zeitung, sem govorila o tem, da sanjam o muzeju protifašističnega odpora v deželni prestolnici.

Današnje odprtje razstave o ženskem odporu in pobuda DelavniceMUZEJ, ki stoji za njo, se mi zdita pomemben korak v smeri stalnega kraja spomina in političnega osveščanja sredi Celovca. Ko sem poleti govorila o tem, si nisem mislila, da bodo te sanje o antifašističnem muzeju tako kmalu bolj oprijemljive.

In že imam naslednje sanje: namreč, da bi se Koroška v Avstriji v doglednem času odlikovala z reflektivnim pristopom k zgodovini in da bi bili ljudje, ki tu živijo, ponosni na odpor in dvojezičnost, ki odlikujeta to deželo. Ta razstava in stalni muzej lahko k temu prispevata.

In v tem smislu čestitam pobudnikom in oblikovalcem te čudovite razstave.